

[Aksel Larsen.]

fortsatte medlemskab af NATO. Det vidste man på forhånd, og jeg tror nok, det er praktisk at forudberegne resultatet af de forslag, man stiller og kræver til afstemning. Der kan være situationer, hvor det kan være nødvendigt at foretage en demonstrativ afstemning, men spørgsmålet om Danmarks sikkerhedspolitik er noget, der må overvejes ganske anderledes grundigt, og det er det, vi foreslår igennem vort forslag her.

Jeg takker udenrigsministeren for hans sidste udtalelser. Han siger, at Danmarks sikkerhed er større i en alliance, hvor vi har medindflydelse. Det må jo forudsætte, at udenrigsministeren mener, vi har indflydelse i NATO, og jeg glæder mig virkelig til — muligvis i det udvalg, der bliver nedsat — at få nærmere oplysning om, hvilken indflydelse vi har på realiteterne, hvorledes vi har gjort den gældende og med hvilke resultater.

Hvad angår hr. Poul Schlüter, kan jeg ikke gøre for, at han på ny drager forkerte slutninger. Han siger, at når vi også vil samarbejde med Finland, så må vi altså tilstræbe en finsk position, og det vil sige, at så ønsker hr. Aksel Larsen, vi skal have afhængighed østerud. Jeg skal forære hr. Poul Schlüter den opfattelse, den er billig, og den kan man gå ud og agitere med, ganske som jeg oplevede på et møde, jeg var til forleden, hvor man spurgte, om jeg ville afruste for derpå at indkalde mine venner fra Sovjetunionen til Danmark. Dertil svarede jeg, at jeg skulle med glæde indkalde professor Sakharov eller andre oppositionelle fra Sovjetunionen; hvis jeg kunne indkalde dem, så skulle jeg indbyde dem, hvis de havde chancer for at få udrejsetilladelse, men mine venner dérfra kan ikke få lov til at rejse hertil.

Nå, men jeg vil bare minde hr. Poul Schlüter om, at Finlands præsident, Kekkonen, har stillet et forslag om en europæisk sikkerhedskonference, og det var måske ikke det dårligste, om vi støttede den idé. Jeg ved ikke, om hr. Poul Schlüter mener, at det er noget forfærdelig østvendt og farligt noget.

Hr. Poul Schlüter er noget opskræmt over det varslingsystem, som vi skitserer. Jeg erkender, det er en helt ny tanke, men

jeg mener, at den kan overvejes, og det kan godt være, som hr. Per Hækkerup sagde, at den engang vil blive studeret med interesse. Hr. Poul Schlüter er forskrækket over tanken om, at det også kunne tænkes at komme til at varsle Sovjetunionen, hvis der skete noget i lufrummet vendt mod Sovjetunionen. Ja men ønsker hr. Poul Schlüter da, at der skal komme krig på den måde, at den ene magt bliver angrebet og ikke den anden magt? Jeg tror netop, et sådant gensidigt varslingsystem ville være ganske godt.

Men sådan gør hr. Poul Schlüter jo så forfærdelig mange fejltagelser, så det kan vi vel lade ligge. Jeg minder om, at han i sin første tale sagde, at begivenhederne med Czekoslovakiet viser, at vi endnu ikke på denne side af jerntæppet har fået den fornødne stabilitet. Det forekommer mig, at begivenhederne i Czekoslovakiet viser, at de på den anden side af det såkaldte jerntæppe ikke har opnået den stabilitet, de gerne ville have.

Udenrigsministeren (Poul Hartling): Må jeg blot for en ordens skyld gøre den korte bemærkning, når det ærede medlem hr. Per Hækkerup nævner, at man har prøvet på at få regeringen til at gøre synspunkter gældende i NATO og rejse spørgsmålet om Grækenland og om Portugal i NATO, at det har denne regering gjort, og det har jeg gjort i NATO-rådet stærkere end nogen tidligere regering.

(Kort bemærkning).

Kjær Rasmussen: Jeg fik altså ikke noget klart svar på, om SF eventuelt kunne tænke sig at indgå i en NATO-regering, hvis muligheden opstod; og så må jeg vel tolke det derhen, at det nu er gået med SF's NATO-politik, ligesom det gik konen med æggene — for nu at blive i billedet.

(Kort bemærkning).

Ordføreren for forslagsstillerne (Aksel Larsen): Hr. Kjær Rasmussen må tolke mine udtalelser og min tavshed fuldkommen lige så tåbeligt, som det passer ham.

Hermed sluttede forhandlingen.